

Willem Vermandere, Tante Madleine

't Is jammer dat ze dood is mijn tante Madleine
Ze weunde in Brussel op 't derde verdiep
Ze was late getrouwd en z' had een klein hondje
Maar verder geen kinders tot heur groot verdriet

Gevlucht als ze jong was uit 't dorp aan de Leie
Der zijn van heur charmes verhalen bekend
Maar pasters en paters dicteerden de zeden
Bekrompen en te nauwe voor heur temperament

Ze wist heure weg in Rome en Veneti
Surtout naar Parijs is ze gevoyageerd
Te vele gesnoept om lange te leven
Oh mijn suikertant' altijd zoet geparfumeerd

Oh pak mie mee naar die schone stede
Die fonkelt van 't licht tot diep in de nacht
Ver weg van hier van boeren en peerden
in stank en in zweet zijn w hier groot gebracht

Ik ken je nog goed mijn tante Madleine
En 'k weet je nog weunen op je derde verdiep
En is er geen kind dat om joen zit te treuren
Toch ik en mijn liedje met een vreemd stil verdriet